

manera, y los peus de las senyoretas s' hi fan malbé. Pero no hi fa rés, endevant y fora, que vinguent de S. Roch se maneiya gana.

Llavors en lo vehinat se disfruta un moment de repós, las familias se n' van á dinar, saboreijant las costellas del xay que s' ha sacrificat inhumanament en cada casa, que ja se sa', per la festa major, lo qui no pot ratar al menys un xay, es tingut per poca cosa.

Cap á las cinch de la tarde ja s' acosta l' hora de la gresca, tot just s' ha pres lo café, que ja 'ls musichs ramenar y afinan los instruments. Tota la jovenalla dels voltants, espera ab frisansa lo moment de comensar las sardanas. Van arrivant los de Olot y los que tenen mes pressa preneu lloch en aquells pedrissos. ¿Qui voleu que s' quedi en sa casa fent una xafagó abrumadora, no remougentse una fulla, cantant las cigalas, siguent lo dia espléndit, cayguent la tarde, blanca de fajol tota la planuria, totas las montanyas fetas una catifa de verdura, y convidant tot á péndrer la fresca?

Lo jovent s' ha de divertir tan si plou com si neva, los pobres van á reposar un rato dels fatigosos trevalls de la setmana, los que no poden reposar may, porque no estan cansats, respiran millor, tothom s' exhala.

Altrement las balladas de la tarde de S. Roch, si l' temps hi acompanya, constitueixen un espectacle curiós, casi imponent. És per aixó que hi acut tota la vila, ab los forasters, que al estiu hi preneu las ayguas.

Las balladas se fan abaix á la vora de la font principal, la gran rodona s' ompla de pagesos, las barretinas hi bullen, pe 'ls racóns del passeig s' hi forman diferents cercols, tots ballan sardanas. Entre uns y altres comensan d' aixecarhi una polseguera que sembla una broma baixa, los encontorns de la font s' omplan d' espectadors, las escalinatas de la capella, las parets dels voltants, desde l' pont fins á l' iglesia, tot es plé, no s' pot passar en lloch. En los hostals del vehinat no s' hi entenen de feyna, á las voras del Fluviá, al cim dels marges, á sota dels arbres, per tot ahont hi ha un raconet desembarrassat allá s' instalan familias, collas de tranquils, grupos de forasters ab grans platas d' enciam barreijat ab pabrots y tomatechs, que fan l' apat ajeguts sobre l' herba fresca, destrossant pollastres rustits, que exhalan unas flayres capassas de ressucitar un mort.